

Fóia enciclopedica si beletristica cu ilustratiuni.

PEST'A

Sambat a

30 nov.

12 dec.

Ese totu a opt'a di

Pretiuu pentru Austria

pe jul. - dec. . . . . 4 fl. -

Pentru Romania

pe jul. - dec. unu galbenu.

Nr.

42.

Cancelari'a redactiunei

Strat'a lui Leopoldu Nr. 4.

unde sunt a se adresá manuscriptele si banii
de prenumeratiune.

Anulu

IV.

1868.

Cine au fostu Dacii?

(O lectura, tienuta in salonulu Ateneului Romanu.)

(Urmare.)

Trista e astadi sórtea litvaniloru. Cu tóte astea, bravi pana la estremitate, dupa propri'a marturia a cronicariloru rusesci, poloni si germani, au avutu si ei unu momentu de gloria si de putere in secolii XIII si XIV, candu principii loru reusísera prin cuceriri succesive a latî imperiulu litvanu de la marea baltica pana la Nistru, si chiaru pana la Marea-négra. De atunci inse, loviti din trei pârti, de poloni, de muscali si de nemti, ei au inceputu a decadé cu o rapeditiune surprindietória. Nobléti'a litvana, parte s'a slavisatu, parte s'a germanisatu. Poporulu de josu s'a inpucinat, parte prin persecutiuni, parte prin obiceiulu natiunalu de a ucide copiii de sesulu femeescu, permitiendu unui individuu a cresce numai o singura féta; obicei curiosu, constatatu prin o bula papala din 1218, reproducu de istoriculu prussianu Voigt. In acestu modu o rassa puternica, despre care cronicarulu bizantin Chalcocondylas dîcea in secululu XIV, câ e mai numerósa de câtu tóte némurile invecinate, e redusá astadi la 2,000,00 de o poplatiune seraca, slaba si degenerata.

Acuma domniloru, mi-veti da voia a probá, câ nu slavii nici nemtii, ci tocmái inimicii loru de mórte litvanii, sunt posteritatea daciloru. O voiu probá nu prin etimologíá si prin amenun-tísiuri, cari in genere nu probéza nemica, ci prin consideratiuni etnografice generale si prin comparatiunea institutiuniloru natiunale celoru mai caracteristice ale daciloru si ale litvaniloru; institutiuni proprie numai loru si straine séu pucinu cunoscute celoru l'alte némuri, éra mai cu séma slaviloru si germaniloru.

Din tóte popórele primitive ale continentulu nostru, dacii sunt cei mai de pe urma esíti din Indi'a, cei mai de pe urma veniti in Europ'a. Acésta se dovedesce, d'antâiu, prin aceea, câ in tempulu lui Iuliu Césaru, candu traia geografulu Strabonu, iberii, celtii, germanii, latinii si elinii uitasera deja de multu originea loru indica si numai dacii si-mai aduceau inca a minte, câ sunt esíti din Asi'a meridionala. Acést'a se mai dovedesce, domniloru, si prin aceea, câ pana la tempii multu mai posteriori, a nume in dílele lui Amianu Marcelinu, pe la finitulu secululu IV, gasimu inca unele remasítie ale daciloru

Găcitura de siacu.

De Zenia Montia.

al-	apa	na	be	dul-	ne	ai	ce!
Ca	Din	o	cu	fostu	in	ce	na
re-	bi	re	pre	ci-	ta-	tre-	Plin'
ca-	o	ce	ca	voru	ta	Ca	fon-
mo-	des-	Din	ta-	ni	'ndes-	do-	la-
raiu	ta,	fru-	va	va	Mol-	a	sa,
fe-	sa,	cu	me	te	sco-	tu-	Mol-
Si	se-	ta-	pre	do-	O!	O!	fi

Se pôte deslegá dupa sarutir'a calului.

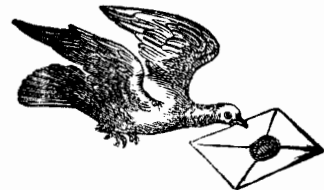
Deslegarea gaciturei din nrulu 39 :

Oh câtu esti de sficiósa,
 Scumpa, dulce si frumósa ;
 Er chipsiorulu teu balaiu,
 Ca si florile din maiu.
 Zimbetele-ti inocinte,
 Mi-aprindu amoru ferbinte,
 Me strapóta 'n raiu de doru
 Si-admirandu-te te-adoru.
 De iubesci si tu ca mine,
 Sê potu crede si io 'n tine :
 Fâ-ti amorulu sigilatú,
 Prin unu dulce sarutatú.

Vasiliu Budescu.

Deslegare buna primiramu de la dómnele si domniórele: Amali'a Moldovanu nascuta Csányi, Luis'a Murgu n. Balcu, Alesandra Olteanu nasc. Simonescu; Laur'a Jonescu, Corneli'a Cadariu, Mari'a Dragosiu, Zeni'a Montia, Mari'a Brasiovanu, Lil'a Vese; si de la domnii: Vasiliu Olariu, Franciscu Longinu, Tom'a Rosiescu si Simeone Calutiu.

POSTA REDACTIUNEI.

Paris. A sositu chiar in ultimulu momentu. Vomu intrebuintiá ambele. Scrie totu in form'a a dóu'a! Ti-multiamimu si pentru'possi. Foile ti-s'au espedatu.

Turinu. Primesci fóia nóstra? Tramito-ni si unu studiu despre literatur'a italiana moderna. Salutare!

de nou descrierea vatematoriului si promite 20 de dolari (40 fl. v. a.) aceluia, care i-va sci da deslucire in asta privintia. — In alt'a dí — éra-si intre anuciuri — apare unu respunsu. Vatematoriulu pasiesce la terenu cu cuvintele urmátorie: „Negu cu totulu fidelitatea descrierei persónei mele, io n'am nici ochi veneti, nici peru galbinu. Trebue sê negu si ace'a, cumca Mr. Woodward mi-a citatu fidelu cuvintele mele, prin urmare nu potu primí provocarea asupra mea. Inse déca Mr. Woodward este omulu uscatiosu, carele in diu'a amintita a dísu catra unu gentleman, carele a strigatu se traiésca Grant, cumca: „acést'a are tonu de papa-gaia“, atunci dechiaru, câ io sum individulu cestionatu, numele meu este Moise Saltonstall, carele promitu, câ voiu respunde dlui Woodward. Acésta tréba se desvoltá mai departe in urmatoriului modu. Mr. Woodward poftesce, sê decida publiculu pe calea diurnalistica in caus'a acést'a. Mr. Saltonstall se invoiesce la acést'a si face cunoscuta tóta intemplantia prin o dechiaratiune suscrisa de doi martori oculati si urechiati. Mr. Woodward dechiaru de neídela descrierea acést'a. Mr. Saltonstall díce, câ Woodward schimosesce tóta intemplantia. Deslucirile au aparutu in editiunea de deminétia si de sér'a a diurnalului; in urma Mr. Woodward face dechiaratiunea, ca Mr. Saltonstall sê repasiésca cu totulu si sê lase deslucirile ulterióre in voi'a martoriloru. Fiindu lucrulu dilucidatu pe deplinu, Mr. Woodward si Mr. Saltonstall si-descriu pusetiunea loru interna de atunci, ca publiculu sê póta aduce judecat'a sa si din acestu puntu de vedere. Mr. Saltonstall díce, între altele, câ dinsi ambla in acea-si cafenea, si Mr. Woodward l'a iritatu mai demulte ori pin ace'a, câ cetea pré multu câte unu diurnalu, dupa care acceptá si elu. In urm'a urmeloru s'au convoitu amendoi, ca sê judece publiculu in caus'a acést'a. Acum'a in tóte dílele stâ in respectivulu diurnalu o colóna deschisa spre dispusetiunea publicului, carele este rogatu a-si face observá-rile. Fie-carele este provocatu, sê-si subscria numele. Pentru desbaterea acestei cause este defiptu unu terminu de trei septemani. Acel'a, carele va avé partida mai mica, se va supune maioritatii si va cere pardonu — totu pe calea acestui diurnalu — dela contrariulu seu. Si intru adeveru, fórté multi scriú in asta privintia, inse pana acuma inca nu se scie maioritata. Parerile diferite se publica sub urmatoriulu titlu: „Este lucru mai onorificu a invinge cu arguminte, de câtu cu arm'a.“

△ (*Dumas betranulu*, precum se scie este unu omu cam nepasatoriu si nu pré multu tiene la averea sa castigata de unu síru lungu de ani. Candu a caletoritu prin Itali'a a facutu cunoscentia unui italianu in Neapole, carele de presente se afla in Paris. Acestu cunoscutu alu seu acuma de curundu veni la dinsulu, si díse: „Déca dta nu-mi vei ajutá, sum nemicitu cu totulu.“ Dumas a tacutu. „Am sê mergu a casa.“ Dumas cugetá intru sine: fórté bine. „Inse caletoria mea depinde de la dta, si nu me potu departá, pana ce nu-mi vei imprumutá 1500 de franci.“ Dumas dupa aceea luá imprumutu 1000 de franci si implini dorinti'a amicului seu, numai, ca sê scape de elu, fara a sperá, câ i-va capetá candu-va.

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoriu: **IOSIFU VULCANU.**

S'a tiparitu in Pest'a 1868. prin Alesandru Kocsi. Piat'a de pesci Nr. 9.